

لامباد و

فریده گلبو

شماره انتشار ۲۷۱

پیش‌گفتار

منظومه‌ویس و رامین اثر فخرالدین اسعد گرگانی که بسیاری از منتقدان صاحب نام آن را یکی از شاهکارهای بی‌مانند ادبیات فارسی بر شمرده‌اند در بحر هَرَجِ صمدس مقصور یا محفوظ یعنی بر وزن (مفاعیل مفاعیل مفاعیل) در فاصله سال‌های ۴۳۲ تا ۴۴۶ و یا ۴۴۸ قمری سروده شده است.

تعداد ایيات این منظومه در نسخه‌های گوناگون از ۸۹۰۴ تا ۹۰۴۵ بیت درج شده که این تفاوت، از اختلاف سلیقه و تشخیص کاتبان و ناسخان و یا مصححان مختلف پدید آمده است.

اصل داستان مربوط به دوره حکومت پارت‌ها و سلسله اشکانیان است^۱ و وقایع داستان در منطقه جغرافیایی ایران شمالی - از مرود تا همدان - جریان می‌یابد.

راوی نخستین قصه آن را به زبان پهلوی نگاشته است و من در هیچ جا ذکری از نام او نمیدهم.

۱. ذیح الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران، جلد دوم، انتشارات ابن سينا، جلد چهارم، ۱۳۹۷، ص ۷۷۴